EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 6.4.2004
KOM(2004) 242 lopullinen

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Amerikan yhdysvaltojen ja Costa Rican tasavallan välisellä vuoden 1949 yleissopimuksella perustetun Amerikan trooppisten tonnikalojen suojelukomission vahvistamista koskevan yleissopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan yhteisön puolesta

(komission esittämä)

PERUSTELUT

Amerikan trooppisten tonnikalojen suojelukomissio (IATTC) on alueellinen kalastusjärjestö, jolle sen sopimuspuolet ovat antaneet toimivallan säännellä laajasti vaeltavien kalakantojen kalastusta itäisellä Tyynellämerellä. Se perustettiin Amerikan yhdysvaltojen ja Costa Rican tasavallan välisellä vuoden 1949 yleissopimuksella (jäljempänä 'vuoden 1949 yleissopimus'). Tällä hetkellä IATTC:n jäseninä ovat seuraavat 13 kalastusta harjoittavaa rantavaltiota, joilla on alueella etuja valvottavanaan: Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Japani, Meksiko, Nicaragua, Panama, Peru, Ranska merentakaisten alueidensa Clippertoninsaaren ja Ranskan Polynesian puolesta, Vanuatu, Venezuela ja Yhdysvallat.

Euroopan yhteisö on harjoittanut itäisellä Tyynellämerellä tonnikalankalastusta jo vuosia. Tällä hetkellä itäisellä Tyynellämerellä toimiva EY:n tonnikalalaivasto käsittää 5 kurenuotta-alusta, jotka pyytävät erityisesti boniittia. Saalismäärä oli 31 000 tonnia vuonna 2002. Yhteisön läsnäolo alueella kelpuuttaa sen tekemään yhteistyötä muiden rannikolla sijaitsevien ja kalastusta harjoittavien valtioiden, yhteisöjen ja organisaatioiden kanssa tavoitteena IATTC:n toimivaltaan kuuluvien laajasti vaeltavien kalakantojen suojelu ja hoitaminen.

Yhteisöstä on jo tullut kansainvälistä delfiinien suojeluohjelmaa koskevan sopimuksen sopimuspuoli. Sopimuksella pyritään suojelemaan tehokkaasti tonnikalankalastuksen uhkaamia delfiinikantoja itäisellä Tyynellämerellä. Toiminta on annettu IATTC:n sihteeristön tehtäväksi. Yhteisö allekirjoitti kansainvälistä delfiinien suojeluohjelmaa koskevan sopimuksen vuonna 1999 (26. huhtikuuta 1999 tehty neuvoston päätös 1999/337/EY) ja päätti myöhemmin soveltaa sitä väliaikaisesti (7. kesäkuuta 1999 tehty neuvoston päätös 1999/386/EY).

Toisin kuin kansainvälistä delfiinien suojeluohjelmaa koskevan sopimuksen määräykset vuoden 1949 yleissopimuksen uusien jäsenten liittymistä koskevat säännöt rajoittuvat valtioihin ja estävät näin nykyisten määräysten mukaan EY:n pääsyn IATTC:n jäseneksi. IATTC:n toimivaltaan kuuluvaa kalastusta koskevien EY:n vakiintuneiden etujen huomioon ottamiseksi käynnistettiin vuoden 1949 yleissopimuksen muuttamista koskeva menettely, jossa yleissopimusta muutettiin vuonna 1999 hyväksytyllä Guayaquilin pöytäkirjalla siten, että alueelliset taloudellisen yhdentymisen järjestöt, kuten Euroopan yhteisö, voivat liittyä tämän alueellisen kalastusjärjestön jäseniksi. Pöytäkirjan voimaantulosta odotettiin kuitenkin muodostuvan pitkä ja työläs prosessi, ja sellaiseksi se on osoittautunutkin. Tähän mennessä pöytäkirjan on allekirjoittanut vain kahdeksan IATTC:n jäsentä, joista vain neljä on sen ratifioinut. Se tulee voimaan vasta, kun kaikki IATTC:n sopimuspuolet ovat sen ratifioineet.

Prosessin pitkittymisen vuoksi yhteisö päätti antaa Espanjalle, joka on ainoa alueella kalastusta harjoittava EY:n jäsenvaltio, luvan liittyä IATTC:n jäseneksi vuoden 1949 yleissopimuksen voimassa olevien määräysten mukaisesti. Neuvoston päätöksellä 1999/405/EY Espanja sai luvan liittyä IATTC:hen väliaikaisesti ja ainutlaatuiseen tilanteeseen liittyvänä toimenpiteenä, josta ei tulisi muodostua ennakkotapausta ja joka ei saisi heikentää yhteisön yksinomaista toimivaltaa kalastusalalla. Tämä poikkeusmenettelykin pitkittyi kuitenkin vuoteen 2003 asti ennen kuin Espanja sai kaikkien muiden jäsenten suostumuksen IATTC:hen liittymiselleen, ja liittymisen voimaantuloa koskevat sisäiset muodollisuudet ovat vieläkin kesken.

Voidaan kuitenkin katsoa, että Guayaquilin pöytäkirjan hyväksymiseen päättyneet neuvottelut johtivat myös siihen, että IATTC:n sopimuspuolet myönsivät, että järjestön perussäännöt on saatettava vastaamaan kansainvälisen merioikeuden viimeaikaista kehitystä, jota edustavat

seuraavat asiakirjat: Yhdistyneiden Kansakuntien vuoden 1982 merioikeusyleissopimus, sen täytäntöönpanosopimukset ja Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön 1995 hyväksymät vastuullisen kalastuksen toimintasäännöt sekä aavan meren kalastusalusten kansainvälisten suojelu- ja hoitotoimenpiteiden noudattamisen edistämisestä vuonna 1993 tehty sopimus. Neuvottelujen tuloksena IATTC hyväksyi vuonna 1998 päätöslauselman menettelyn käynnistämisestä uuden IATTC:n yleissopimuksen laatimiseksi ja vuoden 1949 yleissopimuksen korvaamiseksi. Tarkoitusta varten perustettu työryhmä kokoontui 10 kertaa ja sai valmiiksi IATTC:n hyväksyttäväksi uuden yleissopimustekstin, jonka IATTC hyväksyi Antiguassa Guatemalassa pidetyssä 70. kokouksessaan kesäkuussa 2003. Uusi yleissopimus kulkee näin ollen nimellä Antiguan yleissopimus. Se tulee voimaan 15 kuukautta sen jälkeen kun seitsemän IATTC:n nykyisistä sopimuspuolista on tallettanut ratifioimiskirjan.

Antiguan yleissopimus avattiin allekirjoituksia varten 14. marraskuuta 2003 Washington DC:ssä Amerikan yhdysvalloissa (joka on tallettaja), ja se on avoinna 31. päivään joulukuuta 2004. Sen englanniksi, espanjaksi ja ranskaksi laaditut tekstit ovat kaikki todistusvoimaisia.

Yhteisö kutsuttiin heti alusta alkaen mukaan Antiguan yleissopimuksen laadintaan, ja se on osallistunut prosessiin aktiivisesti. Yhteisö pyrki erityisesti varmistamaan, että uusi yleissopimusteksti sisältäisi tarvittavat määräykset, jotta IATTC:stä tulisi avoin järjestö, johon kaikki todelliset asianomaiset osapuolet voisivat liittyä vuonna 1995 tehdyn YK:n kalakantoja koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesti. Tavoite saavutettiin. Antiguan yleissopimus on kattava asiakirja, joka tehokkaasti vahvistaa IATTC:tä ja turvaa sen, että IATTC voi kantaa itäisen Tyynenmeren laajasti vaeltavien kalakantojen tehokasta suojelua ja hoitamista koskevan vastuunsa kansainvälisen merioikeuden periaatteiden ja vaatimusten mukaisesti.

Espanjan tuleva liittyminen IATTC:hen ei vaikuta yhteisön kansainvälisen oikeuden mukaisiin oikeuksiin allekirjoittaa Antiguan yleissopimus, koska neuvoston päätöstä 1999/405/EY sovelletaan ainoastaan vuoden 1949 yleissopimukseen. Päätöksen mukaan Espanja sitoutuu irtisanomaan vuoden 1949 yleissopimuksen päivänä, jona yhteisö liittyy kyseiseen yleissopimukseen. Jos Antiguan yleissopimus tulee voimaan ennen kuin yhteisö voi liittyä vuoden 1949 yleissopimukseen (niin kuin on todennäköistä), Espanjaa kehotetaan vetäytymään IATTC:stä tuolloin. Asiaa koskevat säännökset sisältyvät tulevaan neuvoston päätökseen, jolla EY tekee Antiguan yleissopimuksen. Nämä säännökset eivät tällä hetkellä ole tarpeen, koska Espanjalla ei ole lupaa allekirjoittaa Antiguan sopimusta missään tapauksessa.

Yhteisön olisi sen vuoksi allekirjoitettava Antiguan yleissopimus ja hyväksyttävä se sitten lopullisesti, jotta yhteisöstä tulisi IATTC:n täysjäsen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön mahdollisuutta liittyä sitä ennen vuoden 1949 yleissopimukseen siinä tapauksessa, että Guayaquilin pöytäkirja tulee voimaan ennen Antiguan yleissopimusta. Neuvostoa pyydetään sen vuoksi hyväksymään liitteenä oleva päätösehdotus.

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Amerikan yhdysvaltojen ja Costa Rican tasavallan välisellä vuoden 1949 yleissopimuksella perustetun Amerikan trooppisten tonnikalojen suojelukomission vahvistamista koskevan yleissopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan yhteisön puolesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan yhdessä sen 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteisöllä on yksinomainen toimivalta toteuttaa kalavarojen säilyttämistä ja hoitoa koskevia toimenpiteitä sekä tehdä sopimuksia muiden maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa.

(2) Yhteisö on sopimuspuolena Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksessa, joka velvoittaa kaikkia kansainvälisen yhteisön jäseniä toimimaan yhteistyössä meren biologisten luonnonvarojen säilyttämiseksi ja hoitamiseksi.

(3) Yhteisö on allekirjoittanut ja ratifioinut 19 päivänä joulukuuta 2003 sopimuksen hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta2.

(4) Amerikan trooppisten tonnikalojen suojelukomissio (IATTC) perustettiin Amerikan yhdysvaltojen ja Costa Rican tasavallan vuonna 1949 tekemällä yleissopimuksella. IATTC hyväksyi 61. kokouksessaan kesäkuussa 1998 päätöslauselman, jossa sopimuspuolet päättivät laatia uuden yleissopimuksen vahvistaakseen suojelukomissiota ja ajantasaistaakseen sen perussäännön kansainvälisen merioikeuden määräysten mukaiseksi.

(5) Yhteisö kutsuttiin alusta alkaen mukaan osallistumaan täysipainoisesti prosessiin, ja se on ottanut siihen osaa aktiivisesti. Prosessi huipentui siihen, että Amerikan yhdysvaltojen ja Costa Rican tasavallan välisellä vuoden 1949 yleissopimuksella perustetun Amerikan trooppisten tonnikalojen suojelukomission vahvistamista koskeva yleissopimus (Antiguan yleissopimus) hyväksyttiin IATTC:n 70.

---

1 EUVL C , , s. .

2 EYVL L 189, 3.7.1998, s. 16.

kokouksessa, joka pidettiin 24 päivästä 27 päivään kesäkuuta 2003 Antiguassa Guatemalassa.

(6) Antiguan yleissopimus avattiin allekirjoituksia varten 14 päivänä marraskuuta 2003 Washingtonissa, DC, Amerikan yhdysvalloissa, ja se on avoinna 31 päivään joulukuuta 2004 yleissopimuksen XXVII artiklan mukaisesti.

(7) Antiguan yleissopimus on avoinna yhteisön allekirjoitusta varten sen XXVII artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.

(8) Yhteisön kalastajat harjoittavat kalastusta yleissopimusalueella. Sen vuoksi on yhteisön edun mukaista liittyä Amerikan trooppisten tonnikalojen suojelukomission jäseneksi. Yhteisön olisi sen vuoksi allekirjoitettava Antiguan yleissopimus,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Hyväksytään Euroopan yhteisön puolesta Amerikan yhdysvaltojen ja Costa Rican tasavallan välisellä vuoden 1949 yleissopimuksella perustetun Amerikan trooppisten tonnikalojen suojelukomission vahvistamista koskevan yleissopimuksen allekirjoittaminen edellyttäen, että neuvosto tekee päätöksen mainitun yleissopimuksen tekemisestä.

Yleissopimuksen teksti on tämän päätöksen liitteenä.

2 artikla

Neuvoston puheenjohtaja valtuutetaan nimeämään henkilö/henkilöt, jolla/joilla on valtuudet allekirjoittaa yleissopimus Euroopan yhteisön puolesta edellyttäen, että yleissopimus tehdään.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

AMERIKAN TROOPPISTEN TONNIKALOJEN SUOJELUKOMISSIO

TEKSTI, JOKA ON HYVÄKSYTTY 70. KOKOUKSESSA

27 PÄIVÄNÄ KESÄKUUTA 2003

YLEISSOPIMUS

AMERIKAN YHDYSVALTOJEN

JA

COSTA RICAN TASAVALLAN

VÄLISELLÄ VUODEN 1949 YLEISSOPIMUKSELLA PERUSTETUN AMERIKAN TROOPPISTEN TONNIKALOJEN SUOJELUKOMISSION VAHVISTAMISESTA

(”ANTIGUAN YLEISSOPIMUS”)

Tämän yleissopimuksen sopimuspuolet, jotka

ovat tietoisia, että kansainvälisen oikeuden säännösten mukaisesti, sellaisina kuin ne heijastuvat vuoden 1982 Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksessa, kaikilla valtioilla on velvollisuus toteuttaa sellaisia toimenpiteitä, jotka voivat olla tarpeen meren elollisten luonnonvarojen, laajasti vaeltavat kalalajit mukaan luettuina, säilyttämiseksi ja hoitamiseksi, ja näitä toimenpiteitä toteuttaessaan tehdä yhteistyötä muiden valtioiden kanssa,

palauttavat mieliin rantavaltioiden täysivaltaiset oikeudet tutkia ja hyödyntää, säilyttää ja hoitaa meren elollisia luonnonvaroja niiden kansalliseen lainkäyttövaltaan kuuluvilla alueilla merioikeusyleissopimuksen määräysten mukaisesti ja kaikilla valtioilla kansalaisiaan varten olevan oikeuden harjoittaa kalastusta aavalla merellä merioikeusyleissopimuksen mukaisesti,

vahvistavat sitoutumisensa ympäristöä ja kehitystä koskevaan Rion julistukseen ja Yhdistyneiden Kansakuntien ympäristö- ja kehityskonferenssin (1992) hyväksymään Agenda 21:een, erityisesti sen 17 lukuun, sekä kestävän kehityksen huippukokouksen (2002) hyväksymään Johannesburgin julistukseen ja toimeenpanosuunnitelmaan,

korostavat tarvetta panna täytäntöön Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) 1995 hyväksymät vastuullisen kalastuksen toimintasäännöt sekä aavan meren kalastusalusten kansainvälisten suojelu- ja hoitotoimenpiteiden noudattamisen edistämisestä vuonna 1993 tehty sopimus, joka on olennainen osa toimintasääntöjä, sekä FAO:n toimintasääntöjen puitteissa hyväksymät kansainväliset toimintasuunnitelmat,

ottavat huomioon, että Yhdistyneiden Kansakuntien 50. yleiskokous hyväksyi päätöslauselman A/RES/50/24 mukaisesti sopimuksen hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta (jäljempänä ’YK:n kalakantasopimus vuodelta 1995’),

ottavat huomioon laajasti vaeltavien kalakantojen kalastuksen merkityksen sopimuspuolten väestöjen ravinnon, työpaikkojen ja taloudellisen hyödyn lähteenä sekä sen, että säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden avulla on voitava tyydyttää nämä tarpeet ja ottaa huomioon toimenpiteiden

taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset,

ottavat huomioon alueen kehitysmaiden ja erityisesti rantavaltioiden erityiset olosuhteet ja vaatimukset, jotta yleissopimuksen tavoite voitaisiin saavuttaa,

tunnustavat Amerikan trooppisten tonnikalojen suojelukomission huomattavat ponnistukset ja merkittävät saavutukset sekä sen itäisen Tyynenmeren tonnikalankalastusta koskevan työn tärkeyden,

haluavat käyttää hyväkseen vuoden 1949 yleissopimuksen täytäntöönpanosta saadut kokemukset,

vahvistavat, että monenvälinen yhteistyö muodostaa tehokkaimman keinon saavuttaa meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä ja kestävää käyttöä koskevat tavoitteet,

sitoutuvat turvaamaan tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvien kalakantojen pitkän aikavälin säilyttämisen ja kestävän käytön,

ovat vakuuttuneita, että edellä mainitut tavoitteet ja Amerikan trooppisten tonnikalojen suojelukomission vahvistaminen voidaan parhaiten saavuttaa ajantasaistamalla Amerikan trooppisten tonnikalojen suojelukomission perustamisesta Amerikan yhdysvaltojen ja Costa Rican tasavallan välillä vuonna 1949 tehdyn yleissopimuksen määräykset,

ovat sopineet seuraavaa:

I OSA

YLEISET MÄÄRÄYKSET

I ARTIKLA. MÄÄRITELMÄT

Tässä yleissopimuksessa tarkoitetaan ilmaisulla:

1. ’tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvat kalakannat’ tonnikalan ja sen lähilajien kantoja sekä muiden sellaisten lajien kantoja, joita alukset saavat saaliiksi kalastaessaan tonnikalaa ja sen lähilajeja yleissopimusalueella;
2. ’kalastus’:
   (a) kalakantojen todellisuudessa tapahtuvaa etsimistä, pyytämistä tai ottamista taikka näiden yrittämistä;
   (b) sellaisen toiminnan harjoittamista, jonka voidaan kohtuudella olettaa johtavan näiden kalakantojen paikallistamiseen, pyydystämiseen tai ottamiseen;
   (c) kalojen kokoamislaitteiden tai niihin liittyvien muiden laitteiden, myös radiomajakoiden asettamista, etsimistä tai takaisin keräämistä;
   (d) merellä tapahtuvaa toimintaa, jolla tuetaan tai valmistellaan jotakin tämän kohdan a, b tai c alakohdassa kuvattua toimenpidettä, lukuun ottamatta toimia hätätilanteissa, joissa on kyse miehistön jäsenten terveydestä ja turvallisuudesta tai aluksen turvallisuudesta;
   (e) minkä tahansa muun vesi- tai ilmakulkuneuvon käyttöä jonkin tässä määritelmässä kuvatun toimen yhteydessä lukuun ottamatta lentoja hätätilanteissa, joissa on kyse miehistön jäsenten terveydestä tai turvallisuudesta tai aluksen turvallisuudesta;
3. ’alus’ mitä tahansa alusta, jota käytetään tai joka on tarkoitettu käytettäväksi kalastukseen, mukaan luettuina tukialukset, rahtialukset ja mitkä tahansa muut alukset, jotka osallistuvat suoraan tällaisiin kalastustoimiin;
4. ’lippuvaltio’, ellei toisin mainita:
   (a) valtiota, jonka aluksilla on oikeus käyttää sen lippua; tai
   (b) alueellista taloudellisen yhdentymisen järjestöä, jossa aluksilla on oikeus käyttää tuon alueellisen taloudellisen

yhdentymisen järjestön jäsenvaltion lippua;

5. ’yksimielisyydellä’ päätöksentekoa ilman äänestystä ja ilman esitettyä vastalausetta

6. ’sopimuspuolilla’ valtioita tai alueellisia taloudellisen yhdentymisen järjestöjä, jotka ovat sitoutuneet noudattamaan tätä yleissopimusta ja joiden osalta yleissopimus on voimassa, tämän yleissopimuksen XXVII, XXIX ja XXX artiklan määräysten mukaisesti;

7. ’komission jäsenillä’ sopimuspuolia ja jokaista kalastusyhteisöä, joka on antanut tämän yleissopimuksen XXVIII artiklan määräysten mukaisesti virallisen sitoumuksensa noudattaa tämän yleissopimuksen määräyksiä ja kaikkia sen nojalla toteutettuja säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä;

8. ’alueellinen taloudellisen yhdentymisen järjestö’ alueellista taloudellisen yhdentymisen järjestöä, jolle sen jäsenvaltiot ovat siirtäneet toimivallan tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa sekä toimivallan tehdä näissä asioissa jäsenvaltioitaan sitovia päätöksiä;

9. ’vuoden 1949 yleissopimuksella’ Amerikan trooppisten tonnikalojen suojelukomission perustamisesta Amerikan yhdysvaltojen ja Costa Rican tasavallan välillä vuonna 1949 tehtyä yleissopimusta;

10. ’komissiolla’ Amerikan trooppisten tonnikalojen suojelukomissiota;

11. ’merioikeusyleissopimuksella’ 10 päivänä joulukuuta 1982 tehtyä Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimusta;

12. ’vuoden 1995 täytäntöönpanosopimuksella’ sopimusta hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta vuodelta 1995;

13. ’toimintasäännöillä’ Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön konferenssin 28. istunnossa lokakuussa 1995 hyväksymiä vastuullisen kalastuksen toimintasääntöjä;

14. ’delfiiniensuojelusopimuksella’ 21 päivänä toukokuuta 1998 hyväksyttyä kansainvälistä delfiinien suojeluohjelmaa koskevaa sopimusta.

II ARTIKLA. TAVOITE

Tämän yleissopimuksen tavoitteena on turvata tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvien kalakantojen pitkän aikavälin säilyttäminen ja kestävä käyttö kansainvälisen oikeuden asiaa koskevien säännösten mukaisesti.

III ARTIKLA. YLEISSOPIMUKSEN SOVELTAMISALUE

Yleissopimuksen soveltamisalue (jäljempänä ’yleissopimusalue’) käsittää alueen, jota rajaa Pohjois-, Keski- ja Etelä-Amerikan rantaviiva sekä seuraavat viivat:

i. leveyspiiri 50° pohjoista leveyttä Pohjois-Amerikan rannikolta pisteeseen, jossa se leikkaa pituuspiirin 150° läntistä pituutta;

ii. pituuspiiri 150° läntistä pituutta pisteeseen, jossa se leikkaa leveyspiirin 50° eteläistä leveyttä; ja

iii. leveyspiiri 50° eteläistä leveyttä pisteeseen, jossa se leikkaa Etelä-Amerikan rannikon.

II OSA

YLEISSOPIMUKSEN PIIRIIN KUULUVIEN KALAKANTOJEN SÄILYTTÄMINEN JA KÄYTTÖ

IV ARTIKLA. VAROVAISUUSPERIAATTEEN SOVELTAMINEN

1. Komission jäsenten on sovellettava suoraan ja komission kautta toimintasäännöissä ja/tai vuoden 1995 täytäntöönpanosopimuksessa kuvattua varovaisuusperiaatetta tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvien kalakantojen pitkän aikavälin säilyttämisen, hoidon ja kestävän käytön turvaamiseksi.

2. Komission jäsenten on oltava erityisen varovaisia varsinkin silloin, kun saatu tieto on epävarmaa, epäluotettavaa tai puutteellista. Riittävien tieteellisten tietojen puute ei ole pätevä syy siirtää tai jättää toteuttamatta säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä.

3. Kun kohdelajien, muiden lajien tai kohdelajeihin liittyvien tai niistä riippuvaisien lajien asema on tärkeä, komission jäsenten on lisättävä tällaisten kantojen ja lajien seurantaa niiden tilanteen sekä säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden tehokkuuden tarkistamiseksi. Niiden on tarkistettava nämä toimenpiteet säännöllisesti käytettävissä olevien uusien tieteellisten tietojen perusteella.

V ARTIKLA. SÄILYTTÄMIS- JA HOITOTOIMENPITEIDEN YHTEENSOPIVUUS

1. Tämän yleissopimuksen määräykset eivät millään tavoin rajoita rantavaltioiden täysivaltaisuutta tai täysivaltaisia oikeuksia tutkia ja hyödyntää, säilyttää ja hoitaa meren elollisia luonnonvaroja niiden kansalliseen lainkäyttövaltaan kuuluvilla alueilla merioikeusyleissopimuksen määräysten mukaisesti eikä kaikilla valtioilla kansalaisiaan varten olevaa oikeutta harjoittaa kalastusta aavalla merellä merioikeusyleissopimuksen mukaisesti.

2. Aavalle merelle ja kansalliseen lainkäyttövaltaan kuuluville alueille laadittujen säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden on oltava yhteensopivia tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvien kalakantojen säilyttämisen ja hoidon turvaamiseksi.

III OSA

AMERIKAN TROOPPISTEN TONNIKALOJEN SUOJELUKOMISSIO

VI ARTIKLA. KOMISSIO

1. Komission jäsenet sopivat, että ne säilyttävät vuonna 1949 perustetun Amerikan trooppisten tonnikalojen suojelukomission varoineen ja vastuineen ja vahvistavat sitä.

2. Komissio muodostuu jaostoista, joihin kuhunkin kuuluu yhdestä (1) neljään (4) kunkin jäsenen nimittämää komissaaria, joilla saa olla mukanaan jäsenen aiheellisiksi katsomia asiantuntijoita ja neuvonantajia.

3. Komissio on oikeushenkilö, ja sillä on suhteissaan muihin kansainvälisiin järjestöihin ja jäseniinsä sen tehtävien suorittamiseen ja sen tavoitteen saavuttamiseen tarvittava oikeustoimikelpoisuus kansainvälisen oikeuden mukaisesti. Komission ja sen virkamiesten nauttimista erioikeuksista ja vapauksista on sovittava komission ja asianomaisen jäsenen välisellä sopimuksella.

4. Komission päätoimipaikka pysyy San Diegossa Kaliforniassa Amerikan yhdysvalloissa.

VII ARTIKLA. KOMISSION TEHTÄVÄT

1. Komissio suorittaa seuraavat tehtävät asettaen tonnikalan ja sen lähilajit etusijalle:

(a) edistää, harjoittaa ja koordinoi tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvien kalakantojen ja tarvittaessa niihin liittyvien tai niistä riippuvaisien lajien runsautta, biologiaa ja biometriaa yleissopimusalueella koskevaa tieteellistä tutkimustoimintaa sekä luonnollisten tekijöiden ja ihmisen toimien vaikutuksia näiden kantojen ja lajien populaatioihin;

(b) hyväksyy tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvien kalakantojen kalastusta koskevien tietojen keruuta, tarkistamista sekä hyvissä ajoin tapahtuvaa vaihtoa ja ilmoittamista koskevia vaatimuksia;

(c) hyväksyy parhaaseen käytettävissä olevaan tieteelliseen näyttöön perustuvia toimenpiteitä tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvien kalakantojen pitkän aikavälin säilyttämisen ja kestävän käytön turvaamiseksi ja ylläpitää pyydettyjen lajien populaatiot tai elvyttää ne sellaiselle tasolle, joka antaa suurimman mahdollisen kestävän tuoton, muun muassa asettamalla suurimman sallitun saaliin komission päättämille kannoille ja/tai suurimman sallitun kalastuskapasiteettitason ja/tai pyyntiponnistustason koko yleissopimusalueelle;

(d) päättää parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten tietojen perusteella, onko jonkin tietyn tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvan kalakannan kalastaminen optimaalista vai liiallista, ja päättää sen pohjalta, olisiko kalastuskapasiteetin ja/tai pyyntiponnistuksen lisääminen uhka kyseisen kalakannan säilymiselle;

(e) päättää tämän kohdan d alakohdassa tarkoitettujen kantojen osalta komission hyväksymien tai soveltamien kriteerien perusteella, missä laajuudessa komission uusien jäsenten kalastusetuja olisi mukautettava ottaen huomioon asiaa koskevat kansainväliset vaatimukset ja käytänteet;

(f) hyväksyy tarvittaessa säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä sekä suosituksia, jotka koskevat tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvien kalakantojen kanssa samaan ekosysteemiin kuuluvia ja näiden kantojen kalastuksesta kärsiviä

	lajeja tai niistä riippuvaisia tai niihin liittyviä lajeja, tällaisten lajien populaatioiden säilyttämiseksi sellaisen tason yläpuolella tai palauttamiseksi sellaisen tason yläpuolelle, jolla niiden lisääntyminen saattaisi olla vakavasti uhattuna;
(g)	hyväksyy aiheellisia toimenpiteitä, joilla vältetään ja vähennetään mahdollisimman paljon jätteitä, saaliiden poisheittämistä, kadonneiden tai hylättyjen pyydysten saaliita, muiden kuin kohdelajien (sekä kalojen että muiden lajien) pyyntiä sekä vaikutuksia kohdelajeihin liittyviin tai niistä riippuvaisiin lajeihin ja erityisesti uhanalaisiin lajeihin;
(h)	hyväksyy aiheellisia toimenpiteitä liikakalastuksen ehkäisemiseksi ja liiallisen kalastuskapasiteetin poistamiseksi sekä sen varmistamiseksi, että pyyntiponnistustaso ei ylitä tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvien kalakantojen kestävän käytön tasoa;
(i)	laatii kattavan tietojen keruuta ja seurantaa koskevan ohjelman, joka sisältää komission tarpeellisiksi katsomat tekijät. Jokainen komission jäsen voi myös säilyttää oman ohjelmansa, joka on komission hyväksymien ohjeiden mukainen;
(j)	varmistaa, että a–i alakohdassa hyväksyttäviä toimenpiteitä suunniteltaessa otetaan riittävästi huomioon tarve koordinoida ja yhdenmukaistaa ne delfiiniensuojelusopimuksen nojalla toteutettavien toimenpiteiden kanssa;
(k)	edistää mahdollisuuksien mukaan valikoivien, ympäristölle turvallisten ja kustannustehokkaiden pyydysten ja kalastustekniikoiden sekä muiden näihin liittyvien toimintojen kehittämistä ja käyttöä, muun muassa teknologian siirtoon ja koulutukseen liittyvä toiminta mukaan luettuna;
(l)	laatii tarvittaessa perusteet ja tekee päätökset, jotka koskevat suurimman sallitun saaliin tai suurimman sallitun kalastuskapasiteetin, kuljetuskapasiteetti mukaan luettuna, tai pyyntiponnistustason jakamista ottaen huomioon kaikki asiaa koskevat tekijät;
(m)	soveltaa varovaisuusperiaatetta tämän yleissopimuksen IV artiklan määräysten mukaisesti. Kun komissio hyväksyy riittävien tieteellisten tietojen puuttuessa tämän yleissopimuksen IV artiklan 2 kohdan mukaisesti toimenpiteitä varovaisuusperiaatetta noudattaen, sen on pyrittävä hankkimaan tarvittavat tieteelliset tiedot niin pian kuin mahdollista toimenpiteiden pitämiseksi voimassa tai niiden muuttamiseksi;
(n)	edistää toimintasääntöjen ja muiden kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen, kuten FAO:n toimintasääntöjen puitteissa hyväksymät kansainväliset toimintasuunnitelmat, kaikkien asiaa koskevien määräysten noudattamista;
(o)	nimittää komission johtajan;
(p)	hyväksyy oman työohjelmansa;
(q)	hyväksyy oman talousarvionsa tämän yleissopimuksen XIV artiklan määräysten mukaisesti;
(r)	hyväksyy edellisen varainhoitovuoden tilit;
(s)	hyväksyy tai muuttaa omat sääntönsä ja menettelynsä, varainhoitoasetuksensa sekä muut sellaiset sisäiset hallinnolliset määräyksensä, jotka saattavat olla sen tehtävien hoidossa tarpeen;
(t)	huolehtii delfiiniensuojelusopimuksen sihteeristön tehtävistä ottaen huomioon tämän yleissopimuksen XIV artiklan 3 kohdan määräykset;
(u)	perustaa tarpeellisiksi katsomansa apuelimet;
(v)	hyväksyy muita toimenpiteitä tai antaa suosituksia, jotka perustuvat asianmukaisiin ja parhaisiin käytettävissä oleviin tieteellisiin tietoihin ja jotka voivat olla tarpeen tämän yleissopimuksen tavoitteen saavuttamiseksi, mukaan luettuna syrjimättömät ja avoimet, kansainvälisen oikeuden kanssa yhdenmukaiset toimenpiteet komission toteuttamien säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden tehokkuutta heikentävien toimien ehkäisemiseksi, vastustamiseksi ja poistamiseksi.
2.	Komissio pitää palveluksessaan henkilöstöä, joka muodostuu johtajan alaisuudessa työskentelevästä, tämän yleissopimuksen alaan kuuluvien tehtävien hoitamiseen tarvittavasta pätevästä hallinnollisesta, teknisestä ja tutkimushenkilökunnasta, ja huolehtii, että sillä on palveluksessaan tämän yleissopimuksen tehokkaaseen ja tosiasialliseen soveltamiseen tarvittava henkilöstö. Komission on pyrittävä löytämään pätevin saatavissa oleva henkilöstö ja otettava huomioon, että on tärkeätä ottaa henkilöstöä palvelukseen tasapuolisesti, jotta komission jäsenten edustus ja osallistuminen olisi mahdollisimman laaja-alaista.

3. Kun komissio pohtii tutkimushenkilöstölle laadittavaa tutkimusohjelmaa koskevaa ohjeistusta, se ottaa huomioon muun muassa tämän yleissopimuksen XI artiklan nojalla perustetun neuvoa-antavan tieteellisen komitean lausunnot, suositukset ja raportit.

VIII ARTIKLA. KOMISSION KOKOUKSET

1. Komission sääntömääräiset kokoukset pidetään vähintään kerran vuodessa komission sopimassa paikassa komission sopimana aikana.

2. Komissio voi myös pitää ylimääräisiä kokouksia tarpeen mukaan. Tällaiset kokoukset on kutsuttava koolle, jos vähintään kaksi komission jäsentä sitä pyytää, edellyttäen, että enemmistö jäsenistä kannattaa pyyntöä.

3. Komission kokoukset pidetään vain, jos päätösvaltaisuuden edellytyksenä oleva määrä jäseniä on läsnä. Päätösvaltaisuuteen vaaditaan jäsenistön kahden kolmasosan läsnäolo. Tätä sääntöä sovelletaan myös tämän yleissopimuksen mukaisesti perustettuihin apuelimiin.

4. Kokoukset pidetään englanniksi ja espanjaksi ja komission asiakirjat laaditaan molemmilla näillä kielillä.

5. Jäsenet valitsevat puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan, joiden on oltava tämän yleissopimuksen eri sopimuspuolten edustajia, ellei toisin päätetä. Molemmat valitaan yhden (1) vuoden pituiseksi kaudeksi, ja heidän on pysyttävä tehtävässään, kunnes heille on valittu seuraajat.

IX ARTIKLA. PÄÄTÖKSENTEKO

1. Ellei toisin määrätä, kaikki komission tämän yleissopimuksen VIII artiklan mukaisesti kokoon kutsutuissa kokouksissa tekemät päätökset on tehtävä kyseisessä kokouksessa läsnä olevien komission jäsenten yksimielisellä päätöksellä.

2. Tämän yleissopimuksen ja sen liitteiden muutoksia koskevien päätösten samoin kuin tämän yleissopimuksen XXX artiklan c alakohdan mukaisten yleissopimukseen liittymistä koskevien kutsujen hyväksymisen edellytyksenä on kaikkien sopimuspuolten yksimielisyys. Tällaisissa tapauksissa kokouksen puheenjohtajan on huolehdittava, että kaikilla komission jäsenillä on mahdollisuus tuoda esiin näkemyksensä ehdotetuista päätöksistä, ja sopimuspuolten on otettava nämä näkemykset huomioon lopullista päätöstä tehdessään.

3. Kaikkien komission jäsenten yksimielisyys vaaditaan päätöksiin, jotka koskevat:
   (a) komission talousarvion ja jäsenten osuuksien muotoa ja suhdetta koskevien päätösten hyväksymistä ja muuttamista;
   (b) tämän yleissopimuksen VII artiklan 1 kohdan l alakohdassa tarkoitettuja kysymyksiä.

4. Jos jokin sopimuspuoli tai komission jäsen on poissa kokouksesta, jossa tehdään tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja päätöksiä, eikä ole lähettänyt ilmoitusta tämän artiklan 6 kohdan mukaisesti, johtajan on annettava tiedoksi kokouksessa tehty päätös tälle sopimuspuolelle tai komission jäsenelle. Jos johtaja ei ole saanut kolmenkymmenen (30) päivän kuluessa siitä, kun sopimuspuoli tai jäsen on saanut tiedonannon, vastausta tällaiselta sopimuspuolelta tai jäseneltä, sopimuspuolen tai jäsenen katsotaan yhtyneen päätöstä koskevaan yksimielisyyteen. Jos tällainen sopimuspuoli tai jäsen vastaa 30 päivän kuluessa kirjallisesti, ettei se voi yhtyä päätöstä koskevaan yksimielisyyteen, päätös ei tule voimaan, ja komission on pyrittävä löytämään yksimielisyys mahdollisimman pian.

5. Kun kokouksesta poissa ollut sopimuspuoli tai jäsen ilmoittaa johtajalle tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti, ettei se voi yhtyä päätöstä koskevaan yksimielisyyteen, se ei voi vastustaa yksimielisyyttä samassa asiassa, jos se ei ole läsnä seuraavassa komission kokouksessa, jonka esityslistalla asia on.

6. Jos jokin komission jäsen ei voi osallistua komission kokoukseen siitä itsestään riippumattomista poikkeuksellisista ja yllättävistä tekijöistä johtuen:
   (a) sen on ilmoitettava siitä johtajalle kirjallisesti ennen kokouksen alkamista, jos mahdollista, tai ensi tilassa. Ilmoitus on pätevä, kun johtaja on ilmoittanut kyseiselle jäsenelle saaneensa ilmoituksen; ja
   (b) mahdollisimman pian sen jälkeen johtajan on annettava jäsenelle tiedoksi kaikki siinä kokouksessa tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti tehdyt päätökset;
   (c) jäsenen on ilmoitettava kirjallisesti johtajalle kolmenkymmenen (30) päivän kuluessa tämän kohdan b

alakohdassa tarkoitetusta tiedonannosta, ettei se voi yhtyä yhtä tai useampaa näistä päätöksistä koskevaan yksimielisyyteen. Tällöin kyseinen päätös tai kyseiset päätökset ei(vät) tule voimaan, ja komission on pyrittävä löytämään yksimielisyys mahdollisimman pian.

7. Komission tämän yleissopimuksen mukaisesti tekemistä päätöksistä tulee kaikkia jäseniä sitovia neljänkymmenenviiden (45) päivän kuluttua niiden tiedoksi antamisesta, ellei tässä yleissopimuksessa toisin määrätä tai ellei päätöstä tehtäessä ole toisin sovittu.

X ARTIKLA. KOMISSION HYVÄKSYMIEN TOIMENPITEIDEN TÄYTÄNTÖÖNPANOA TARKASTELEVA SEURANTAKOMITEA

1. Komissio perustaa komission hyväksymien toimenpiteiden täytäntöönpanoa tarkastelevan seurantakomitean, jonka muodostavat kunkin komission jäsenen tarkoitukseen nimeämät edustajat, joilla saa olla mukanaan jäsenen aiheellisiksi katsomia asiantuntijoita ja neuvonantajia.
2. Komitean tehtävät vahvistetaan tämän yleissopimuksen liitteessä 3.
3. Komitea voi tehtäviään hoitaessaan tarvittaessa ja komission suostumuksella konsultoida mitä tahansa muuta kalastuksenhoidollista, teknistä tai tieteellistä organisaatiota, joka on kyseisessä asiassa toimivaltainen, ja hankkia kulloinkin tarvittavaa asiantuntija-apua.
4. Komitea pyrkii hyväksymään raporttinsa ja suosituksensa yksimielisesti. Jos yritykset päästä yksimielisyyteen eivät onnistu, se on mainittava raporteissa, joista on ilmettävä sekä enemmistön että vähemmistön kannat. Jokaisen komitean jäsenen raportteja kokonaisuudessaan tai niiden jotakin osaa koskevan kannan on myös käytävä ilmi, jos kyseinen jäsen sitä pyytää.
5. Komitea kokoontuu vähintään kerran vuodessa, mieluiten komission sääntömääräisen kokouksen yhteydessä.
6. Komitea voi kutsua koolle lisäkokouksia, jos vähintään kaksi (2) komission jäsentä sitä pyytää, edellyttäen, että enemmistö jäsenistä kannattaa pyyntöä.
7. Komitea suorittaa tehtävänsä komission vahvistamien menettelytapasääntöjen, suuntaviivojen ja ohjeiden mukaisesti.
8. Komission henkilöstön on komitean työtä tukeakseen:
   (a) kerättävä komitean työn kannalta tarvittavia tietoja ja kehitettävä tietokantaa komission vahvistamia menettelyitä noudattaen;
   (b) toimitettava komitealle sen tehtäviensä suorittamisen kannalta tarpeellisiksi katsomia tilastollisia analyysejä;
   (c) valmistella komitean raportit;
   (d) jaettava komitean jäsenille kaikki asiaankuuluvat ja erityisesti tämän artiklan 8 kohdan a alakohdassa määrätyt tiedot

XI ARTIKLA. NEUVOA-ANTAVA TIETEELLINEN KOMITEA

1. Komissio perustaa neuvoa-antavan tieteellisen komitean, johon kukin komission jäsen nimeää edustajan, jolla on oltava asianmukainen pätevyys tai kokemus komitean toimivalta-alueella ja jolla saa olla mukanaan jäsenen aiheellisiksi katsomia asiantuntijoita ja neuvonantajia.
2. Komissio voi kutsua järjestöjä tai henkilöitä, joilla on tunnustettu tieteellinen kokemus sen työhön liittyvissä asioissa, osallistumaan komitean työhön.
3. Komitean tehtävät vahvistetaan tämän yleissopimuksen liitteessä 4.
4. Komitea kokoontuu vähintään kerran vuodessa, mieluiten ennen komission kokousta.
5. Komitea voi kutsua koolle lisäkokouksia, jos vähintään kaksi (2) komission jäsentä sitä pyytää, edellyttäen, että enemmistö jäsenistä kannattaa pyyntöä.
6. Johtaja toimii komitean puheenjohtajana tai siirtää tehtävän jollekin toiselle komission hyväksymälle henkilölle.
7. Komitea pyrkii hyväksymään raporttinsa ja suosituksensa yksimielisesti. Jos yritykset päästä yksimielisyyteen eivät onnistu, se on mainittava raporteissa, joista on ilmettävä sekä enemmistön että vähemmistön kannat. Jokaisen komitean jäsenen raportteja kokonaisuudessaan tai niiden jotakin osaa koskevan kannan on myös

käytävä ilmi, jos kyseinen jäsen sitä pyytää.

XII ARTIKLA. HALLINTO

1. Komissio nimittää hyväksyttyjen menettelytapasääntöjen mukaisesti ja kaikki säännöissä vahvistetut perusteet huomioon ottaen johtajan, jonka pätevyys tämän yleissopimuksen alalla on tunnettu ja yleisesti tunnustettu erityisesti tieteellisten, teknisten ja hallinnollisten asioiden osalta, joka on vastuussa komissiolle ja jonka komissio voi halutessaan erottaa. Johtajan toimikausi on 4 vuotta, ja hänet voidaan nimittää uudelleen niin monta kertaa kuin komissio päättää.

2. Johtaja suorittaa seuraavat tehtävät:

   (a) valmistelee tutkimussuunnitelmat ja -ohjelmat komissiota varten;

   (b) valmistelee komissiolle talousarvioennusteet;

   (c) antaa luvan varojen käyttöön komission hyväksymän työohjelman ja talousarvion täytäntöön panemiseksi sekä pitää kirjaa näin käytetyistä varoista;

   (d) nimittää, erottaa, ja johtaa komission tehtävien suorittamiseen tarvittavan hallinnollisen, teknisen, tutkimus- ja muun henkilöstön komission hyväksymien menettelytapasääntöjen mukaisesti;

   (e) silloin kun se on komission tehokkaan toiminnan kannalta tarpeen, nimittää tämän artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti tieteellistä tutkimustyötä varten tutkimuskoordinaattorin, joka toimii johtajan alaisuudessa ja jolle johtaja osoittaa aiheellisiksi katsomansa tehtävät ja vastuut;

   (f) organisoi tarvittaessa yhteistyötä muiden järjestöjen ja henkilöiden kanssa, silloin kun se on tarpeen komission tehtävien suorittamisen kannalta;

   (g) koordinoi komission ja niiden järjestöjen ja henkilöiden välistä työtä, joiden yhteistyötä hän on organisoinut;

   (h) laatii komissiolle hallinnollisia, tieteellisiä ja muita raportteja;

   (i) valmistelee esityslistaluonnokset komission ja sen apuelinten kokouksiin ja kutsuu nämä koolle komission jäseniä kuultuaan ja ottaen huomioon niiden ehdotukset sekä tarjoaa kokouksissa tarvittavaa hallinnollista ja teknistä tukea;

   (j) huolehtii komission hyväksymien ja voimassa olevien säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden julkaisemisesta ja jakelusta ja, sikäli kuin mahdollista, komission jäsenten hyväksymien ja yleissopimusalueella voimassa olevien ja sovellettavien muiden toimenpiteiden luettelon ylläpitämisestä ja jakelusta;

   (k) huolehtii yleissopimusalueella kalastavien alusten rekisterin pitämisestä muun muassa niiden tietojen perusteella, jotka komissiolle toimitetaan tämän yleissopimuksen liitteen 1 nojalla, sekä rekisteriin sisältyvien tietojen säännöllisestä toimittamisesta kaikille komission jäsenille ja pyynnöstä mille tahansa jäsenelle yksityisesti;

   (l) toimii komission laillisena edustajana;

   (m) suorittaa muut komission tehokkaan ja tosiasiallisen toiminnan kannalta tarpeelliset tehtävät sekä komission sille osoittamat muut tehtävät.

3. Tehtäviään suorittaessaan johtaja ja komission henkilöstö ei saa toimia tavalla, joka voisi olla yhteensopimaton heidän asemansa tai tämän yleissopimuksen tavoitteen ja määräysten kanssa, eikä heillä saa olla mitään tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvien kalakantojen tutkimiseen, koekalastukseen, hyödyntämiseen, jalostamiseen ja kaupan pitämiseen liittyviä taloudellisia intressejä. Heidän on myös komissiossa työskennellessään ja sen jälkeen pidettävä luottamuksellisena kaikki luottamukselliset tiedot, jotka he ovat saaneet tai jotka ovat olleet heidän saatavillaan sinä aikana, jonka he ovat tehtäviään hoitaneet.

XIII ARTIKLA. TUTKIMUSHENKILÖSTÖ

Tutkimushenkilöstö toimii johtajan, ja jos on nimitetty tutkimuskoordinaattori XII artiklan 2 kohdan d ja e alakohdan mukaisesti, tutkimuskoordinaattorin alaisuudessa ja suorittaa seuraavat tehtävät asettaen tonnikalan ja sen lähilajit etusijalle:

(a) toteuttaa komission vahvistettujen tutkimussuunnitelmien mukaisesti hyväksymät tutkimushankkeet ja harjoittaa muuta tutkimustoimintaa;

(b) toimittaa komissiolle johtajan välityksellä tieteellisiä lausuntoja ja suosituksia säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden laatimisen tueksi sekä muihin asiaa koskeviin kysymyksiin liittyen ja neuvoa-antavaa tieteellistä komiteaa kuultuaan, paitsi jos asetetut määräajat rajoittavat johtajan mahdollisuuksia toimittaa komissiolle tällaisia lausuntoja tai suosituksia riittävän ajoissa;

(c) toimittaa neuvoa-antavalle tieteelliselle komitealle tämän yleissopimuksen liitteessä 4 määriteltyjen tehtävien suorittamiseksi tarpeelliset tiedot;

(d) toimittaa komissiolle johtajan välityksellä tieteellistä tutkimusta koskevia suosituksia komission tehtävien suorittamisen tueksi tämän yleissopimuksen VII artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;

(e) kerää ja analysoi tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvien kalakantojen nykyistä ja aiempaa tilaa ja sen muutoksia koskevia tietoja;

(f) toimittaa komissiolle johtajan välityksellä tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvien kalakantojen kalastusta koskevien tietojen keruuta, tarkistamista sekä hyvissä ajoin tapahtuvaa vaihtoa ja ilmoittamista koskevia vaatimusehdotuksia;

(g) kerää tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvien kalakantojen saaliita ja yleissopimusalueella toimivien alusten toimintaa koskevia tilastollisia tietoja ja kaikenlaisia raportteja sekä kaikkea muuta tärkeätä tietoa tällaisten kalakantojen kalastuksesta, myös sosiaalisista ja taloudellisista tekijöistä silloin kun se on aiheellista;

(h) tutkii ja arvioi tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvien kalakantojen säilyttämis- ja lisäämismenetelmiä ja –käytänteitä koskevia tietoja;

(i) julkaisee tai muutoin levittää raportteja havainnoistaan ja muita tämän yleissopimuksen alaan kuuluvia raportteja sekä tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvien kalakantojen kalastukseen liittyviä tieteellisiä, tilastollisia ja muita tietoja huolehtien luottamuksellisuuden säilymisestä tämän yleissopimuksen XXII artiklan määräysten mukaisesti;

(j) suorittaa muut sille osoitettavat tehtävät.

XIV ARTIKLA. TALOUSARVIO

1. Komissio vahvistaa vuosittain talousarvionsa seuraavalle vuodelle tämän yleissopimuksen IX artiklan 3 kohdan mukaisesti. Talousarvion suuruutta määrittäessään komission on otettava asianmukaisella tavalla huomioon kustannustehokkuuden periaate.

2. Johtaja esittää komission tutkittavaksi yksityiskohtaisen vuosittaisen talousarvioluonnoksen, jossa yksilöidään tämän yleissopimuksen XV artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitetuista maksuista maksettaviksi aiotut menot.

3. Komission on pidettävä erillistä kirjanpitoa tämän yleissopimuksen ja delfiiniensuojelusopimuksen nojalla toteutetuista toimista. Delfiiniensuojelusopimuksen nojalla tarjottavat palvelut ja niiden arvioidut kustannukset on eriteltävä komission talousarviossa. Johtajan on toimitettava delfiiniensuojelusopimuksen sopimuspuolten kokoukseen ennen sitä vuotta, jona palveluja tarjotaan, arviot mainitun sopimuksen nojalla suoritettavia tehtäviä vastaavista palveluista ja niiden kustannuksista.

4. Riippumattoman tilintarkastajan on tarkastettava komission kirjanpito vuosittain.

XV ARTIKLA. MAKSUT

1. Kunkin jäsenen talousarvioon maksaman maksun määrä määritellään komission tämän yleissopimuksen IX artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksymän ja tarvittaessa muuttaman järjestelmän mukaisesti. Komission hyväksymän järjestelmän on oltava avoin ja tasapuolinen kaikille jäsenille, ja se on vahvistettava komission varainhoitoasetuksissa.

2. Tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti sovittujen maksujen on mahdollistettava komission toiminta ja katettava ajallaan tämän yleissopimuksen XIV artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytty vuotuinen talousarvio.

3. Komission on perustettava rahasto tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvia kalakantoja ja tarvittaessa niihin liittyviä tai niistä riippuvaisia lajeja koskevaan tutkimukseen ja niiden säilyttämiseen sekä meriympäristön suojeluun tarkoitettuja vapaaehtoisia maksuja varten.

4. Sen estämättä, mitä tämän yleissopimuksen IX artiklassa määrätään ja jollei komissio toisin päätä, jos jäsenen komissiolle suorittamien maksujen myöhässä oleva määrä on yhtä suuri tai suurempi kuin sen kahdeltakymmeneltäneljältä (24) edelliseltä kuukaudelta suoritettaviksi lankeavien maksujen kokonaismäärä, se ei

saa osallistua komission päätöksentekoon ennen kuin se on huolehtinut tämän artiklan mukaisista velvoitteistaan.

5. Jokainen komission jäsen huolehtii itse sen komission ja komission apuelinten kokouksiin osallistumisesta aiheutuvista menoista.

XVI ARTIKLA. AVOIMUUS

1. Komissio edistää päätöksentekomenettelyissään ja muissa tämän yleissopimuksen täytäntöönpanoa koskevissa toimissaan avoimuutta muun muassa:
   (a) levittämällä julkisesti asiaa koskevia tietoja, jotka eivät ole luottamuksellisia; ja
   (b) helpottamalla tarvittaessa valtiosta riippumattomien järjestöjen, kalatalousalan ja erityisesti kalastuslaivaston edustajien sekä muiden eturyhmien ja yksityisten henkilöiden kuulemista ja tosiasiallista osallistumista.
2. Muiden kuin sopimuspuolina olevien valtioiden, hallitustenvälisten järjestöjen ja valtiosta riippumattomien järjestöjen, mukaan luettuina ympäristöjärjestöt, joilla on tunnustettu kokemus komission kannalta tärkeissä asioissa, sekä minkä tahansa yleissopimusalueella toimivan komission jäsenen tonnikalateollisuuden ja erityisesti tonnikalalaivaston edustajille varataan tilaisuus osallistua tarvittaessa komission ja sen apuelinten kokouksiin tarkkailijoina tai muutoin tämän yleissopimuksen liitteessä 2 vahvistettujen sekä muiden komission vahvistamien periaatteiden ja perusteiden mukaisesti. Tällaisten edustajien on voitava tutustua ajoissa kyseessä oleviin tietoihin, ellei komission hyväksymistä menettelytapoja ja tällaisten tietojen luottamuksellisuutta koskevista säännöistä muuta johdu.

IV OSA

KOMISSION JÄSENTEN OIKEUDET JA VELVOLLISUUDET

XVII ARTIKLA. VALTIOIDEN OIKEUDET

Tämän yleissopimuksen määräyksiä ei voida tulkita siten, että ne rajoittaisivat tai heikentäisivät minkään valtion täysivaltaisuutta, täysivaltaisia oikeuksia tai lainkäyttövaltaa, jota se harjoittaa kansainvälisen oikeuden mukaisesti, enempää kuin sen asemaa tai näkökantoja merioikeutta koskevissa asioissa.

XVIII ARTIKLA. TÄYTÄNTÖÖNPANO, NOUDATTAMINEN JA TÄYTÄNTÖÖNPANON VALVONTA – SOPIMUSPUOLET

1. Jokaisen sopimuspuolen on toteutettava tämän yleissopimuksen täytäntöön panemiseksi ja noudattamiseksi tarvittavia toimenpiteitä ja kaikkia sen nojalla hyväksyttyjä säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä, tarvittavien lakien ja asetusten säätäminen mukaan luettuna.
2. Jokaisen sopimuspuolen on toimitettava komissiolle kaikki tämän yleissopimuksen tavoitteen saavuttamiseksi tarvittavat tiedot, mukaan luettuina tilastolliset ja biologiset tiedot sekä sen kalastusta yleissopimusalueella koskevat tiedot, ja tiedot toimista, joita se on toteuttanut tämän yleissopimuksen mukaisesti hyväksyttyjen toimenpiteiden täytäntöön panemiseksi aina komission sitä pyytäessä ja tarvittaessa, ellei tämän yleissopimuksen XXII artiklan määräyksistä muuta johdu, ja komission laatimia ja vahvistamia menettelytapasääntöjä noudattaen.
3. Jokaisen sopimuspuolen on ilmoitettava johtajan välityksellä viipymättä tämän yleissopimuksen X artiklan määräysten nojalla perustetulle komission hyväksymien toimenpiteiden täytäntöönpanoa tarkastelevalle seurantakomitealle seuraavat asiat:
   (a) oikeudelliset ja hallinnolliset määräykset, myös rikkomisia ja seuraamuksia koskevat, joita sovelletaan komission hyväksymien säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden noudattamiseen;
   (b) komission hyväksymien säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden noudattamisen varmistamiseksi toteutetut toimet, tarvittaessa myös selvitykset yksittäisistä tapauksista ja niistä tehdyt päätökset.
4. okaisen sopimuspuolen on:
   (a) sallittava aluksella olevien komission tai kansallisen ohjelman tarkkailijoiden kirjaamien kaikkien asiaan kuuluvien tietojen käyttö ja levittäminen, ellei sovellettavista luottamuksellisuussäännöistä muuta johdu;
   (b) varmistettava, että alusten omistajat ja/tai päälliköt antavat komission kerätä ja analysoida komission asiaa koskevien menettelytapasääntöjen mukaisesti komission hyväksymien toimenpiteiden täytäntöönpanoa

tarkastelevan seurantakomitean tehtäviensä suorittamisessa tarvitsemat tiedot;

(c) toimitettava komissiolle kuuden kuukauden välein raportti tonnikala-alustensa toiminnasta ja kaikki muut komission hyväksymien toimenpiteiden täytäntöönpanoa tarkastelevan seurantakomitean työssään tarvitsemat tiedot.

5. Jokaisen sopimuspuolen on toteutettava toimenpiteitä varmistaakseen, että sen kansalliseen lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä toimivat alukset noudattavat tätä yleissopimusta ja sen nojalla hyväksyttyjä toimenpiteitä.

6. Jokaisen sopimuspuolen, jolla on aiheellista syytä epäillä jonkin muun valtion lipun alla purjehtivan kalastusaluksen harjoittavan toimintaa, joka heikentää yleissopimusalueelle hyväksyttyjen säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden tehokkuutta, on saatettava asia kyseisen lippuvaltion ja tarvittaessa komission tietoisuuteen. Kyseisen sopimuspuolen on toimitettava lippuvaltiolle kaikki asiaa koskevat todisteet, ja se voi toimittaa niistä tiivistelmän komissiolle. Komissio ei saa levittää tällaisia tietoja ennen kuin lippuvaltiolla on ollut mahdollisuus kohtuullisen ajan kuluessa antaa sille esitettyjä väitteitä ja todisteita koskeva vastineensa tai esittää vastalauseensa.

7. Jokaisen sopimuspuolen, kun se saa tiedon, että sen lainkäyttövaltaan kuuluva alus on harjoittanut tämän yleissopimuksen nojalla hyväksyttyjen toimenpiteiden vastaista toimintaa, on komission tai jonkin toisen sopimuspuolen pyynnöstä suoritettava perusteellinen tutkimus ja tarvittaessa toimittava kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti sekä ilmoitettava mahdollisimman pian komissiolle ja tarvittaessa kyseiselle toiselle sopimuspuolelle tutkimuksen tuloksista ja toteutetuista toimista.

8. Jokaisen sopimuspuolen on sovellettava kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti ja kansainvälistä oikeutta noudattaen sellaisia riittävän vakavia seuraamuksia, tarvittaessa kalastusluvan epääminen ja pysyvä tai tilapäinen peruuttaminen mukaan luettuna, jotka turvaavat tehokkaasti tämän yleissopimuksen määräysten ja sen nojalla hyväksyttyjen toimenpiteiden noudattamisen ja vievät rikkojilta näiden laittomasta toiminnasta saaman hyödyn.

9. Sopimuspuolten, joiden rannikko rajoittuu yleissopimusalueeseen tai joiden alukset kalastavat tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvia kalakantoja tai joiden alueella saaliit puretaan ja jalostetaan, on tehtävä yhteistyötä tämän yleissopimuksen noudattamisen turvaamiseksi ja komission hyväksymien säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden soveltamisen varmistamiseksi, tarvittaessa myös yhteistyössä toteuttavien toimenpiteiden ja järjestelmien avulla.

10. Jos komissio toteaa, että yleissopimusalueella kalastavat alukset harjoittavat komission hyväksymien säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden tehokkuutta heikentävää toimintaa tai muutoin rikkovat niitä, sopimuspuolet voivat komission antamia suosituksia noudattaen sekä tämän yleissopimuksen ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti toteuttaa toimia estääkseen aluksia harjoittamasta tällaista toimintaa, kunnes lippuvaltio on toteuttanut tarpeelliset toimet varmistaakseen, etteivät kyseiset alukset enää jatka mainitun toiminnan harjoittamista.

XIX ARTIKLA. TÄYTÄNTÖÖNPANO, NOUDATTAMINEN JA TÄYTÄNTÖÖNPANON VALVONTA – KALASTUSTA HARJOITTAVAT YHTEISÖT

Tämän yleissopimuksen XVIII artiklaa sovelletaan soveltuvin osin komission jäseninä oleviin kalastusta harjoittaviin yhteisöihin.

XX ARTIKLA. LIPPUVALTIOIDEN VELVOLLISUUDET

1. Jokaisen sopimuspuolen on toteutettava kansainvälisen oikeuden mukaisesti toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen varmistamaan, että sen lipun alla purjehtivat alukset noudattavat tämän yleissopimuksen määräyksiä ja sen nojalla hyväksyttyjä säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä ja etteivät tällaiset alukset ryhdy mihinkään sellaiseen toimintaan, joka heikentäisi tällaisten toimenpiteiden tehokkuutta.

2. Yksikään sopimuspuoli ei saa sallia yhtäkään lippunsa alla purjehtimaan oikeutettua kalastusalusta käytettävän tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvien kalakantojen kalastamiseen, ellei kyseisen sopimuspuolen asianomainen viranomainen tai asianomaiset viranomaiset ole antaneet alukselle siihen lupaa. Sopimuspuoli voi sallia sen lipun alla purjehtivien alusten käytön kalastukseen yleissopimusalueella vain, jos se voi tehokkaasti täyttää yleissopimuksen mukaiset velvollisuutensa näiden alusten osalta.

3. Jokaisen sopimuspuolen on tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa määrättyjen velvollisuuksien lisäksi toteutettava

tarvittavia toimenpiteitä varmistaakseen, etteivät sen lipun alla purjehtivat alukset kalasta yleissopimusalueella minkään toisen valtion suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla alueilla ilman kyseisen valtion toimivaltaisten viranomaisten myöntämää asianmukaista lisenssiä tai lupaa.

XXI ARTIKLA. KALASTUSTA HARJOITTAVIEN YHTEISÖJEN VELVOLLISUUDET

Tämän yleissopimuksen XX artiklaa sovelletaan soveltuvin osin komission jäseninä oleviin kalastusta harjoittaviin yhteisöihin.

V OSA

LUOTTAMUKSELLISUUS

XXII ARTIKLA. LUOTTAMUKSELLISUUS

1. Komissio vahvistaa luottamuksellisuussäännöt kaikille elimille ja henkilöille, joilla on oikeus saada tietoja tämän yleissopimuksen nojalla.
2. Sen estämättä, mitä 1 kohdan mukaisesti vahvistetuissa luottamuksellisuussäännöissä määrätään, kuka tahansa, jolla on oikeus saada tällaisia luottamuksellisia tietoja, voi paljastaa nämä tiedot oikeudellisten tai hallinnollisten menettelyiden yhteydessä, jos kyseessä oleva toimivaltainen viranomainen sitä pyytää.

VI OSA

YHTEISTYÖ

XXIII ARTIKLA. YHTEISTYÖ JA AVUNANTO

1. Komissio pyrkii vahvistamaan toimenpiteitä, jotka liittyvät tekniseen apuun, teknologian siirtoon, koulutukseen ja muihin yhteistyön muotoihin auttaakseen komission jäseninä olevia kehitysmaita täyttämään tämän yleissopimuksen mukaiset velvoitteensa sekä lisätäkseen niiden mahdollisuuksia kehittää kalastusta oman kansallisen lainkäyttövaltansa puitteissa ja osallistua aavan meren kalastukseen kestävältä pohjalta.
2. Komission jäsenten on helpotettava ja edistettävä sellaista yhteistyötä, erityisesti taloudellista ja teknistä yhteistyötä sekä teknologian siirtoa, joka on tarpeen tämän artiklan 1 kohdan tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi.

XXIV ARTIKLA. YHTEISTYÖ MUIDEN JÄRJESTÖJEN TAI JÄRJESTELMIEN KANSSA

1. Komissio tekee yhteistyötä alueiden sisäisten, alueellisten ja maailmanlaajuisten kalastusjärjestöjen ja –järjestelyiden kanssa ja ottaa tarvittaessa käyttöön asiaa koskevia institutionaalisia järjestelyitä, kuten neuvoa antavia komiteoita, yhteistyössä edellä mainittujen järjestöjen ja järjestelyiden kanssa pyrkien edistämään tämän yleissopimuksen tavoitteen saavuttamista, saamaan käyttöönsä parhaat käytettävissä olevat tieteelliset tiedot sekä estämään eri tahojen töiden päällekkäisyyttä.
2. Komissio hyväksyy yhteistyössä asianomaisten järjestöjen tai järjestelyiden kanssa tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti käyttöön otettuja institutionaalisia järjestelyitä koskevat toimintasäännöt.
3. Kun yleissopimusalue menee päällekkäin jonkin toisen kalastuksenhoitojärjestön sääntelyalueen kanssa, komissio tekee yhteistyötä tämän järjestön kanssa turvatakseen tämän yleissopimuksen tavoitteen saavuttamisen. Tähän päästäkseen komissio pyrkii neuvotteluin tai muin järjestelyin sopimaan kyseisen toisen järjestön kanssa toteutettavista aiheellisista toimenpiteistä, kuten komission hyväksymien säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden yhdenmukaistamisesta ja yhteensopivuudesta, tai ne päättävät, että tapauksesta riippuen komissio tai kyseinen toinen järjestö välttää toteuttamasta kyseisellä alueella toimenpiteitä, jotka koskisivat toisen osapuolen sääntelemiä lajeja.
4. Tämän artiklan 3 kohdan määräyksiä sovelletaan tarvittaessa kalakantoihin, jotka vaeltavat komission ja jonkin toisen järjestön tai joidenkin toisten järjestöjen taikka järjestelyiden toimivaltaan kuuluvien alueiden kautta.

VII OSA

RIITOJEN RATKAISEMINEN

XXV ARTIKLA. RIITOJEN RATKAISEMINEN

1. Komission jäsenet toimivat yhteistyössä riitojen estämiseksi. Jokainen jäsen voi neuvotella yhden tai useamman jäsenen kanssa mistä tahansa riidasta, joka koskee tämän yleissopimuksen määräysten soveltamista, päästäkseen kaikkia tyydyttävään ratkaisuun niin pian kuin mahdollista.

2. Jos riitaa ei saada kohtuullisessa ajassa ratkaistua tällaisella neuvottelulla, kyseisten jäsenten on neuvoteltava keskenään niin pian kuin mahdollista riidan ratkaisemiseksi kaikin käytettävissä olevin rauhanomaisin keinoin kansainvälisen oikeuden mukaisesti.

3. Jos kaksi tai useampi komission jäsen on yhtä mieltä siitä, että niiden välinen riita on luonteeltaan tekninen ja jos ne eivät pysty ratkaisemaan riitaa keskenään, ne voivat yhteisestä sopimuksesta antaa riidan komission puitteissa perustetun tilapäisen, ei-sitovan asiantuntijaraadin ratkaistavaksi komission tarkoitusta varten hyväksymien menettelytapojen mukaisesti. Raati neuvottelee asianomaisten jäsenten kanssa ja pyrkii ratkaisemaan riidan nopeasti turvautumatta sitoviin riitojenratkaisumenettelyihin.

VIII OSA

MUUT KUIN JÄSENET

XXVI ARTIKLA. MUUT KUIN JÄSENET

1. Komissio ja sen jäsenet kannustavat kaikkia valtioita ja tämän yleissopimuksen XXVII artiklassa tarkoitettuja alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestöjä ja tapauksesta riippuen tämän yleissopimuksen XXVIII artiklassa tarkoitettuja kalastusta harjoittavia yhteisöjä liittymään komission jäseniksi tai säätämään lakeja ja asetuksia, jotka ovat yhteensopivia tämän yleissopimuksen kanssa.

2. Komission jäsenten on vaihdettava keskenään tietoja joko suoraan tai komission välityksellä muiden kuin jäsenten alusten harjoittamasta toiminnasta, joka heikentää tämän yleissopimuksen tehokkuutta.

3. Komission ja sen jäsenten on tehtävä yhteistyötä tämän yleissopimuksen ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti estääkseen yhdessä muiden kuin jäsenten aluksia harjoittamasta toimintaa, joka heikentää tämän yleissopimuksen tehokkuutta. Tätä varten jäsenten on muun muassa saatettava muiden kuin jäsenten tietoon näiden alusten harjoittama tällainen toiminta.

IX OSA

LOPPUMÄÄRÄYKSET

XXVII ARTIKLA. ALLEKIRJOITTAMINEN

1. Tämä yleissopimus on avoinna allekirjoittamista varten Washingtonissa 14 päivän marraskuuta 2003 ja 31 päivän joulukuuta 2004 välisen ajan:
   (a) vuoden 1949 yleissopimuksen sopimuspuolille;
   (b) valtioille, jotka eivät ole vuoden 1949 yleissopimuksen sopimuspuolia mutta joilla on yleissopimusalueeseen rajoittuva rantaviiva; ja
   (c) valtioille ja alueellisille taloudellisen yhdentymisen järjestöille, jotka eivät ole vuoden 1949 yleissopimuksen sopimuspuolia mutta joiden alukset ovat kalastaneet tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvia kalakantoja milloin tahansa tämän yleissopimuksen tekemistä edeltäneiden neljän vuoden aikana ja ovat osallistuneet tätä yleissopimusta koskeneisiin neuvotteluihin; ja
   (d) muille valtioille, jotka eivät ole vuoden 1949 yleissopimuksen sopimuspuolia mutta joiden alukset ovat kalastaneet tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvia kalakantoja milloin tahansa tämän yleissopimuksen tekemistä edeltäneiden neljän vuoden aikana vuoden 1949 yleissopimuksen sopimuspuolten kanssa käytyjen neuvotteluiden nojalla.

2. Mikään tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestön jäsenvaltio ei voi allekirjoittaa tätä yleissopimusta, ellei se edusta aluetta, joka sijaitsee kyseisen järjestön perustamissopimuksen maantieteellisen soveltamisalueen ulkopuolella, ja ellei tällaisen jäsenvaltion osallistuminen rajoitu ainoastaan tämän alueen etujen edustamiseen.

XXVIII ARTIKLA. KALASTUSTA HARJOITTAVAT YHTEISÖT

1. Jokainen kalastusta harjoittava yhteisö, jonka alukset ovat kalastaneet tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvia kalakantoja milloin tahansa tämän yleissopimuksen tekemistä edeltäneiden neljän vuoden aikana voi antaa vakaan sitoumuksensa noudattaa tämän yleissopimuksen määräyksiä ja kaikkia sen nojalla hyväksyttyjä säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä:
   (a) allekirjoittamalla tämän yleissopimuksen XXVII artiklan 1 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa komission vuoden 1949 yleissopimuksen nojalla antaman päätöslauselman mukaisesti tätä tarkoitusta varten laaditun asiakirjan; ja/tai
   (b) edellä mainitun määräajan kuluessa tai sen jälkeen toimittamalla yleissopimuksen tallettajalle kirjallisen ilmoituksen komission vuoden 1949 yleissopimuksen nojalla antaman päätöslauselman mukaisesti. Tallettajan on viipymättä toimitettava jäljennös ilmoituksesta kaikille allekirjoittajille ja sopimuspuolille.

2. Tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti annettu sitoumus tulee voimaan tämän yleissopimuksen XXXI artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta päivämäärästä tai tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kirjallisen ilmoituksen päivämäärästä, sen mukaan, kumpi niistä on myöhäisempi.

3. Jokainen edellä tarkoitettu kalastusta harjoittava yhteisö voi antaa vakaan sitoumuksensa noudattaa tämän yleissopimuksen määräyksiä, joita on muutettu tämän yleissopimuksen XXXIV tai XXXV artiklan nojalla, toimittamalla tätä tarkoittavan kirjallisen ilmoituksen tallettajalle tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun päätöslauselman mukaisesti.

4. Tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti annettu sitoumus tulee voimaan tämän yleissopimuksen XXXIV artiklan 3 kohdassa tai XXXV artiklan 4 kohdassa tarkoitetusta päivämäärästä tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun kirjallisen ilmoituksen päivämäärästä, sen mukaan, mikä niistä on myöhäisin.

XXIX ARTIKLA. RATIFIOIMINEN JA HYVÄKSYMINEN

Tämä yleissopimus edellyttää allekirjoittajien ratifioimista tai hyväksymistä niiden kansallisten lakien ja menettelytapojen mukaisesti.

XXX ARTIKLA. LIITTYMINEN

Tämä yleissopimus on avoinna kaikkien niiden valtioiden tai alueellisten taloudellisen yhdentymisen järjestöjen liittymiselle:

(a) jotka täyttävät tämän yleissopimuksen XXVII artiklan vaatimukset; tai

(b) joiden alukset kalastavat tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvia kalakantoja sopimuspuolten kanssa käytyjen neuvotteluiden nojalla; tai

(c) jotka muutoin kutsutaan liittymään sopimuspuolten tekemän päätöksen perusteella.

XXXI ARTIKLA. VOIMAANTULO

1. Tämä yleissopimus tulee voimaan viidentoista (15) kuukauden kuluttua siitä, kun niiden vuoden 1949 yleissopimuksen sopimuspuolten, jotka olivat mainitun yleissopimuksen sopimuspuolia silloin kun tämä yleissopimus avattiin allekirjoituksia varten, seitsemäs ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirja on talletettu tallettajan huostaan.

2. Tämän yleissopimuksen tultua voimaan se tulee voimaan kunkin tämän yleissopimuksen XXVII tai XXX artiklan vaatimukset täyttävän valtion tai alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestön osalta kolmantenakymmenentenä (30.) päivänä siitä päivästä, jona kyseinen valtio tai alueellinen taloudellisen yhdentymisen järjestö on tallettanut ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa.

3. Tämän yleissopimuksen tultua voimaan se on etusijalla vuoden 1949 yleissopimukseen verrattuna, kun on kyse tämän yleissopimuksen ja vuoden 1949 yleissopimuksen sopimuspuolten välisistä suhteista.

4. Tämän yleissopimuksen tultua voimaan komission vuoden 1949 yleissopimuksen mukaisesti hyväksymät säilyttämis- ja hoitotoimenpiteet pysyvät voimassa niiden voimassaoloajan loppuun saakka tai siihen saakka, kun ne kumotaan komission päätöksellä taikka korvataan muilla tämän yleissopimuksen mukaisesti hyväksytyillä toimenpiteillä tai järjestelyillä.

5. Tämän yleissopimuksen tultua voimaan vuoden 1949 yleissopimuksen sopimuspuolen, joka ei vielä ole suostunut sitoutumaan tähän yleissopimukseen, katsotaan pysyvän komission jäsenenä ellei tällainen sopimuspuoli päätä olla pysymättä komission jäsenenä ilmoittamalla siitä tallettajalle kirjallisesti ennen tämän yleissopimuksen voimaantuloa.

6. Tämän yleissopimuksen tultua voimaan kaikkien vuoden 1949 yleissopimuksen sopimuspuolten osalta, vuoden 1949 yleissopimus katsotaan päättyneeksi valtiosopimusoikeutta koskevan Wienin yleissopimuksen 59 artiklassa määriteltyjen kansainvälisen oikeuden asiaa koskevien sääntöjen mukaisesti.

XXXII ARTIKLA. VÄLIAIKAINEN SOVELTAMINEN

1. Valtio tai alueellinen taloudellisen yhdentymisen järjestö, joka täyttää tämän yleissopimuksen XXVII tai XXX artiklan vaatimukset, voi soveltaa tätä yleissopimusta väliaikaisesti ilmoittamalla siitä kirjallisesti tallettajalle. Tällainen väliaikainen soveltaminen alkaa tämän yleissopimuksen voimaantulopäivästä tai siitä päivästä, jona tallettaja saa mainitun ilmoituksen, sen mukaan, kumpi niistä on myöhäisempi.

2. Tämän yleissopimuksen väliaikainen soveltaminen päättyy tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun valtion tai alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestön osalta, kun tämä yleissopimus tulee voimaan kyseisen valtion tai alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestön osalta, tai kun kyseinen valtio tai alueellinen taloudellisen yhdentymisen järjestö ilmoittaa tallettajalle aikeestaan lopettaa tämän yleissopimuksen väliaikainen soveltaminen.

XXXIII ARTIKLA. VARAUMAT

Tähän yleissopimukseen ei voi tehdä varaumia.

XXXIV ARTIKLA. MUUTOKSET

1. Jokainen komission jäsen voi ehdottaa muutosta tähän yleissopimukseen toimittamalla johtajalle ehdotetun muutoksen tekstin vähintään kuusikymmentä (60) päivää ennen komission kokousta. Johtajan on toimitettava viipymättä tekstin jäljennös kaikille muille jäsenille.

2. Tämän yleissopimuksen muutokset hyväksytään tämän yleissopimuksen IX artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. Tämän yleissopimuksen muutokset tulevat voimaan yhdeksänkymmenen (90) päivän kuluttua siitä, kun kaikki muutosten hyväksymishetkellä yleissopimuksen sopimuspuolina olleet ovat tallettaneet ratifioimis- tai hyväksymiskirjansa tallettajan huostaan.

4. Valtioiden ja alueellisten taloudellisen yhdentymisen järjestöjen, jotka tulevat tämän yleissopimuksen sopimuspuoliksi sen jälkeen, kun yleissopimuksen tai sen liitteiden muutokset ovat tulleet voimaan, katsotaan olevan muutetun yleissopimuksen sopimuspuolia.

XXXV ARTIKLA. LIITTEET

1. Liitteet ovat erottamaton osa tätä yleissopimusta, ja ellei nimenomaan toisin määrätä, viittaus tähän yleissopimukseen sisältää viittauksen myös sen liitteisiin.

2. Jokainen komission jäsen voi ehdottaa muutosta tämän yleissopimuksen liitteeseen toimittamalla johtajalle ehdotetun muutoksen tekstin vähintään kuusikymmentä (60) päivää ennen komission kokousta. Johtajan on toimitettava viipymättä tekstin jäljennös kaikille muille jäsenille.

3. Muutokset liitteisiin hyväksytään tämän yleissopimuksen IX artiklan 2 kohdan mukaisesti.

4. Ellei toisin sovita, liitteeseen tehdyt muutokset tulevat voimaan kaikkien jäsenten osalta yhdeksänkymmentä (90) päivää sen jälkeen, kun ne on hyväksytty tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.

XXXVI ARTIKLA. IRTISANOMINEN
1. Sopimuspuoli voi irtisanoa tämän yleissopimuksen koska tahansa kahdentoista (12) kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona tämä yleissopimus tuli voimaan kyseisen sopimuspuolen osalta, antamalla tallettajalle kirjallisen ilmoituksen irtisanomisesta. Tallettajan on ilmoitettava irtisanomisesta muille sopimuspuolille kolmenkymmenen (30) päivän kuluessa ilmoituksen saamisesta. Irtisanominen tulee voimaan kuuden (6) kuukauden kuluttua siitä, kun tallettaja on saanut sitä koskevan ilmoituksen.
2. Tätä artiklaa sovelletaan soveltuvin osin kaikkiin kalastusta harjoittaviin yhteisöihin niiden tämän yleissopimuksen XXVIII artiklan mukaisten sitoumusten osalta.
XXXVII ARTIKLA. TALLETTAJA
Tämän yleissopimuksen alkuperäiset tekstit talletetaan Amerikan yhdysvaltojen hallituksen huostaan, ja Yhdysvaltojen hallitus lähettää vahvistetut jäljennökset niistä yleissopimuksen allekirjoittajille ja sopimuspuolille sekä Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille rekisteröitäväksi ja julkaistavaksi Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaisesti.
TÄMÄN VAKUUDEKSI allekirjoittaneet täysivaltaiset edustajat ovat hallitustensa asianmukaisesti valtuuttamina allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen. TEHTY Washingtonissa 14 päivänä marraskuuta 2003 englannin-, espanjan- ja ranskankielisenä kappaleena, jotka kaikki kolme tekstiä ovat yhtä todistusvoimaisia.

LIITE 1. ALUSREKISTERIEN LAATIMISTA KOSKEVAT OHJEET JA PERUSTEET

1. Tämän yleissopimuksen XII artiklan 2 kohdan k alakohdan mukaisesti jokaisen sopimuspuolen on pidettävä rekisteriä aluksista, jotka purjehtivat sen lipun alla ja joilla on oikeus kalastaa yleissopimusalueella tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvia kalakantoja, ja varmistettava, että rekisteriin kirjataan kaikista tällaisista aluksista seuraavat tiedot:

   (a) aluksen nimi, rekisterinumero, aiempi nimi (jos tiedossa) ja rekisteröintisatama;

   (b) aluksen valokuva, jossa näkyy sen rekisterinumero;

   (c) omistajan tai omistajien nimi ja osoite;

   (d) laivanvarustajan tai laivanvarustajien nimi ja osoite;

   (e) aiempi lippuvaltio (jos on ja jos on tiedossa);

   (f) kansanvälinen radiokutsutunnus (jos on);

   (g) rakennuspaikka ja –aika;

   (h) alustyyppi;

   (i) pyydystyyppi;

   (j) pituus, leveys ja mallisivukorkeus;

   (k) bruttovetoisuus;

   (l) pääkoneen tai pääkoneiden teho;

   (m) lippuvaltion myöntämän kalastusluvan luonne;

   (n) pakastustyyppi, pakastuskapasiteetti ja kalojen säilytystilojen lukumäärä ja vetoisuus.

2. Komissio voi päättää vapauttaa aluksia tämän liitteen 1 kohdan vaatimuksista niiden pituuden tai muiden ominaisuuksien perusteella.

3. Jokaisen sopimuspuolen on toimitettava johtajalle komission vahvistamien menettelytapojen mukaisesti tämän liitteen 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ja ilmoitettava viipymättä johtajalle kaikista näiden tietojen muutoksista.

4. Jokaisen sopimuspuolen on myös viipymättä ilmoitettava johtajalle:

   (a) kaikki rekisteriin tehdyt lisäykset;

   (b) kaikki rekisteriin tehdyt poistot, jotka johtuvat:

      i. aluksen omistajan tai varustajan vapaaehtoisesta kalastusluvasta luopumisesta tai uudistamatta jättämisestä;

      ii. alukselle tämän yleissopimuksen XX artiklan 2 kohdan mukaisesti myönnetyn kalastusluvan peruuttamisesta;

      iii. siitä, että alus ei enää ole oikeutettu purjehtimaan sen lipun alla;

      iv. aluksen romuttamisesta, käyttötarkoituksen muuttamisesta tai menettämisestä; ja

      v. jostakin muusta syystä,

   ja täsmennettävä, mikä edellä luetelluista syistä on kyseessä.

5. Tätä liitettä sovelletaan soveltuvin osin komission jäseninä oleviin kalastusta harjoittaviin yhteisöihin.

LIITE 2. TARKKAILIJOIDEN KOMISSION KOKOUKSIIN OSALLISTUMISTA KOSKEVAT PERIAATTEET JA PERUSTEET
1. Johtaja kutsuu tämän yleissopimuksen VIII artiklan mukaisesti koolle kutsuttuihin komission kokouksiin valtiosta riippumattomat järjestöt, joiden työ liittyy tämän yleissopimuksen täytäntöönpanoon, sekä muut kuin tämän yleissopimuksen sopimuspuolina olevat valtiot, joiden edun mukaista on tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvien kalakantojen säilyttäminen ja kestävä käyttö ja jotka pyytävät saada osallistua kokoukseen.
2. Tämän yleissopimuksen XVI artiklan 2 kohdassa tarkoitetut valtiosta riippumattomat järjestöt saavat osallistua kaikkiin komission ja sen apuelinten tämän yleissopimuksen VIII artiklan mukaisesti koolle kutsuttuihin kokouksiin tarkkailijoina, paitsi jos kokous on vain päätöksentekijöille tai valtuuskuntien johtajille tarkoitettu.
3. Valtiosta riippumattoman järjestön, joka haluaa osallistua komission kokoukseen, on toimitettava johtajalle osallistumispyyntönsä vähintään viisikymmentä (50) päivää ennen kokousta. Johtaja ilmoittaa komission jäsenille tällaisten valtiosta riippumattomien järjestöjen nimet ja tämän liitteen 6 kohdassa määrätyt tiedot viimeistään neljäkymmentäviisi (45) päivää ennen kokouksen alkua.
4. Jos komission kokous pidetään alle viidenkymmenen (50) päivän varoitusajalla, johtajalla on suurempi mahdollisuus joustaa tämän liitteen 3 kohdassa vahvistetuista määräajoista.
5. Valtiosta riippumaton järjestö, joka haluaa osallistua komission ja sen apuelinten kokouksiin, voi myös saada siihen vuosittaisen luvan, jollei tämän liitteen 7 kohdan määräyksistä muuta johdu.
6. Tämän liitteen 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettua osallistumista koskevissa pyynnöissä on mainittava valtiosta riippumattoman järjestön nimi ja sen toimipaikan osoite sekä kuvaus sen tehtävistä ja toiminnasta ja siitä, miten sen tehtävät liittyvät komission työhön. Tiedot on tarvittaessa päivitettävä.
7. Valtiosta riippumaton järjestö, joka haluaa osallistua tarkkailijana, voi osallistua ellei vähintään kolmasosa komission jäsenistä esitä kirjallista perusteltua vastalausetta osallistumista vastaan.
8. Kaikille komission kokoukseen tarkkailijoiksi hyväksytyille on lähetettävä tai muutoin toimitettava sama asiakirja-aineisto, joka on yleisesti komission jäsenten saatavilla, liiketoimintaa koskevia luottamuksellisia tietoja sisältäviä asiakirjoja lukuun ottamatta.
9. Jokainen komission kokoukseen hyväksytty tarkkailija voi: (a) olla läsnä kokouksissa, ellei tämän liitteen 2 kohdan määräyksistä muuta johdu, mutta ei äänestää; (b) käyttää kokouksessa puheenvuoroja puheenjohtajan pyynnöstä; (c) jakaa kokouksessa asiakirjoja puheenjohtajan suostumuksella; ja (d) osallistua tarvittaessa muihin toimintoihin, jos puheenjohtaja sen hyväksyy.
10. Puheenjohtaja voi pyytää, että tarkkailijoina olevat muut kuin sopimuspuolina olevat valtiot ja valtiosta riippumattomat järjestöt suorittavat kohtuullisen maksun ja kattavat osallistumisestaan johtuvat kustannukset.
11. Kaikkien komission kokoukseen hyväksyttyjen tarkkailijoiden on noudatettava kaikkia muihin kokouksen osanottajiin sovellettavia sääntöjä ja menettelytapoja.
12. Valtiosta riippumaton järjestö, joka ei noudata tämän liitteen 11 kohdan vaatimuksia, ei saa osallistua tuleviin kokouksiin, ellei komissio toisin päätä.

LIITE 3. KOMISSION HYVÄKSYMIEN TOIMENPITEIDEN TÄYTÄNTÖÖNPANOA TARKASTELEVA SEURANTAKOMITEA
Tämän yleissopimuksen X artiklassa perustetun komission hyväksymien toimenpiteiden täytäntöönpanoa tarkastelevan seurantakomitean tehtävät ovat seuraavat:
(a) tarkastella ja seurata komission hyväksymien säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden sekä tämän yleissopimuksen XVIII artiklassa tarkoitettujen yhteistyössä toteuttavien toimenpiteiden noudattamista;
(b) tutkia tietoja lippuvaltiokohtaisesti, tai jos lippuvaltiokohtaiset tiedot eivät jossakin tapauksessa ole tarkoituksenmukaisia, aluskohtaisesti sekä kaikkia muita sen tehtävien suorittamisen kannalta tarpeellisia tietoja;
(c) toimittaa komissiolle tietoja sekä teknisiä lausuntoja ja suosituksia, jotka koskevat säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden täytäntöönpanoa ja noudattamista;
(d) suositella komissiolle keinoja, joilla komission jäsenten toteuttamien kalastuksenhoitotoimenpiteiden yhteensopivuutta voidaan lisätä;
(e) suositella komissiolle keinoja tämän yleissopimuksen XVIII artiklan 10 kohdan määräysten tehokkaan täytäntöönpanon edistämiseksi;
(f) suositella komissiolle yhdessä neuvoa-antavan tieteellisen komitean kanssa tämän yleissopimuksen VII artiklan 1 kohdan i alakohdan tietojen keruuta ja seurantaa koskevan ohjelman painopisteitä ja tavoitteita sekä tutkia ja arvioida ohjelman tuloksia;
(g) suorittaa komission sille osoittamat muut tehtävät.

LIITE 4. NEUVOA-ANTAVA TIETEELLINEN KOMITEA
Tämän yleissopimuksen XI artiklassa perustetun neuvoa-antavan tieteellisen komitean tehtävät ovat seuraavat:
(a) tutkia komission suunnitelmat, ehdotukset ja tutkimusohjelmat sekä antaa komissiolle aiheellisiksi katsomiaan neuvoja;
(b) tutkia komission tutkimushenkilöstön komissiolle valmistelemat arviot, analyysit, tutkimukset ja muut työt sekä suositukset ennen kuin komissio ottaa niihin kantaa sekä tarvittaessa hankkia komissiolle näitä asioita koskevia lisätietoja, lausuntoja ja huomautuksia;
(c) suositella komissiolle aiheita ja erityiskysymyksiä, joita tutkimushenkilöstön tulisi työssään tutkia;
(d) suositella komissiolle yhdessä komission hyväksymien toimenpiteiden täytäntöönpanoa tarkastelevan seurantakomitean kanssa tämän yleissopimuksen VII artiklan 1 kohdan i alakohdan tietojen keruuta ja seurantaa koskevan ohjelman painopisteitä ja tavoitteita sekä tutkia ja arvioida ohjelman tuloksia;
(e) avustaa komissiota ja johtajaa löytämään rahoituslähteitä tämän yleissopimuksen mukaisesti tehtävää tutkimusta varten;
(f) kehittää ja edistää komission jäsenten tutkimuslaitosten välistä yhteistyötä tavoitteena tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvia kalakantoja koskevan tietämyksen ja ymmärryksen laajentaminen;
(g) edistää ja helpottaa tarvittaessa komission muiden samanlaisiin tavoitteisiin pyrkivien kansallisten tai kansainvälisten julkisten taikka yksityisten järjestöjen kanssa tekemää yhteistyötä;
(h) tutkia kaikkia muita komission sille osoittamia asioita;
(i) suorittaa komission siltä pyytämät tai sille osoittamat muut tehtävät.